

ΚΕΙΜΕΝΟ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Αξιότιμοι κύριοι,

Το παρόν κείμενο αποτελεί μία ύστατη προσπάθεια συνεργασίας με το υπουργείο για το ζήτημα των πτυχίων μουσικής ειδικότητας, αλλά και καταγγελία των αρμόδιων, τόσο για την μη τήρηση των Νόμων, οι οποίοι δεν έχουν εφαρμοστεί κατ' εξακολούθηση, όσο και για την άνιση μεταχείριση των πολιτών.

Ο Ν.2158/1993 και συγκεκριμένα το Άρθρο 8 παρ.5 αναφέρει ότι: «στους αποφοίτους των μουσικών λυκείων, που διέπονται από την 3345/2-9-1988 απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, που κυρώθηκε με το άρθρο 16 του ν. 1824/1988 (ΦΕΚ 296 Α?), χορηγούνται πτυχία μουσικής ειδικότητας, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων του Βασιλικού διατάγματος της 11-11-1957 (ΦΕΚ 229 Α?) ?περί κυρώσεως του εσωτερικού κανονισμού του Ωδείου Θεσσαλονίκης?».

Αντιστοίχως έχουν εκδοθεί οι Υ.Α. Γ2/7323/8-12-1997 (ΦΕΚ 1233 τ.Β?) ? Χορήγηση τίτλων μουσικής ειδικότητας στους αποφοίτους Μουσικών Σχολείων, Γ2/7324/8-12-1997 (ΦΕΚ 1233 τ.Β?) ? Ορισμός εξεταστικής επιτροπής για χορήγηση τίτλων μουσικής ειδικότητας στους αποφοίτους Μουσικών Σχολείων και Γ2/3375/30-6-1999 (ΦΕΚ 1505 τ.Β?) ? Μαθήματα, εξεταστέα ύλη και διαδικασία εξετάσεων χορήγησης πτυχίων μουσικής ειδικότητας.

Έκτοτε οι εν λόγω εξετάσεις έλαβαν χώρα μόνο μία φορά, το καλοκαίρι του 1999. Οι απαντήσεις που έχουν δοθεί κατά καιρούς από το υπουργείο στους ίδιους τους υπυπουργούς του, αλλά και στους εκάστοτε βουλευτές που ανέσυραν το ζήτημα είναι πολλές. Το 2006, σε ερώτηση του κ. Μαγκριώτη, υποστηρίξατε πως υπήρχαν ανυπέρβλητες δυσκολίες προς την διεξαγωγή εξετάσεων για τα πτυχία αυτά, χωρίς να αναφέρετε ποιες είναι οι δυσκολίες αυτές. Το 2009, η τότε βουλευτής και μετέπειτα Υπουργός κα. Διαμαντοπούλου με επιχειρήματα όμοια με τα δικά μας ανακινεί το ζήτημα των πτυχίων και ζητά ρητά να εφαρμοστούν οι Νομοί του Κράτους. Η ίδια, λίγο καιρό αργότερα, όταν χρειάστηκε να πάρει αποφάσεις, αδιαφόρησε παντελώς για το ζήτημα αυτό.

Από την άλλη πλευρά εμείς, προσπαθώντας να απευθυνθούμε στην Καλλιτεχνική Επιτροπή, ως συμβουλευτικό μουσικοπαιδαγωγικό όργανο υπεύθυνο για τα Μουσικά Σχολεία, λαμβάνουμε μίαν απάντηση που αναφέρεται σε ζητήματα τεχνικής και νομικής φύσης, σχετικά με κάποιες μεταγενέστερες αλλαγές στις ρυθμίσεις για τα προσόντα και τους τίτλους σπουδών που αφορούν τα μουσικά σχολεία. Ποιες είναι αυτές οι αλλαγές; Με δεδομένο πως όταν το ίδιο το υπουργείο καλεί τους υποψήφιους εκπαιδευτικούς Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης συμπεριλαμβάνει και τους κατόχους των εν λόγω πτυχίων μουσικής ειδικότητας - που δόθηκαν μόνο μία φορά, το 1999 - οι αλλαγές είναι ανύπαρκτες. Το υπουργείο δηλαδή αναγνωρίζει τα πτυχία αυτά. Δεν είναι δυνατό να εφαρμόζεται ένας Νόμος κατά το ήμισυ, ούτε να χρησιμοποιείται ως ευκαιριακό φαινόμενο που εκμεταλλεύτηκαν όσοι αποφοίτησαν έως το 1999 σε αντίθεση με τους υπολοίπους που δεν είχαν την ευκαιρία. Ένας Νόμος έχει καθολική ισχύ και αποτελεί εφαρμογή της γενικότερης αρχής της ισονομίας. Με ποιο δικαίωμα, λοιπόν, μεροληπτείτε υπέρ του ενός ή του άλλου; Χιλιάδες μαθητές έχουν αποφοιτήσει έκτοτε από Μουσικά Σχολεία και στερούνται των δικαιωμάτων τους. Οι απόφοιτοι αυτοί επέλεξαν τα σχολεία αυτά θεωρώντας τα δικαιώματα τους δεδομένα. Έκτισαν την εκπαίδευσή τους γύρω από αυτά και το Κράτος τους τα στερεί. Τα Μουσικά Σχολεία είναι ο μοναδικός δημόσιος φορέας μουσικής, και στερώντας τα δικαιώματα των αποφοίτων τους μεροληπτείτε υπέρ των οικονομικά εύπορων, που μπορούν να αναζητήσουν λύσεις μέσω ιδιωτικών φορέων.

Είναι παντελώς αδιανόητο οι ίδιοι οι πολίτες να ζητούν από το Κράτος τους ισότιμη μεταχείριση και να απαιτούν την εφαρμογή των Νόμων που το ίδιο έχει θεσπίσει. Για τον λόγο αυτό δε θεωρούμε πως πρέπει να αντικρούσουμε το οποιαδήποτε άτοπο επιχείρημα από πλευράς του υπουργείου. Η ισονομία είναι αναντίρρητο δικαίωμα του κάθε πολίτη και η οποιαδήποτε συζήτηση πάνω σε αυτό θεωρείται άσκοπη. Θεσμοί, όπως τα Μουσικά Σχολεία, οφείλουν να υποστηρίζονται και οι Νόμοι πρέπει να τηρούνται από όλους. Πως ζητάτε από τους πολίτες να τους τηρούν όταν εσείς οι ίδιοι αδιαφορείτε πλήρως για αυτούς; Είναι ανεπίτρεπτο τόσο το να σας το υπενθυμίζουμε, όσο και το να προσπαθούμε να σας νουθετήσουμε, σαν να επρόκειτο για ηθικό ζήτημα. Το ζήτημα ήταν και θα παραμείνει νομικό.